

"Recordo que, de petit, m'agradava molt fer maquetes amb cartolina i paper. Una vegada al batxillerat, m'atreien molt les assignatures de ciències i d'arts". Aquí és on arrenca la vocació d'en Josep Maria Targarona, arquitecte des de l'any 1972, que té el seu estudi a Premià de Mar.

"Vaig començar muntant un despatx amb un company de tota la vida, aparellador: en Josep Fontanills. En un principi ens vam concentrar a la zona del Maresme però també hem fet obres a Pallejà, a Sant Vicenç dels Horts i a Valls, entre altres poblacions". L'abundància d'encàrrecs, però, ve del Maresme i no és casual ja que **"hi ha unes condicions molt privilegiades: disposa de mar i d'un clima ideal. Com que se situa tan a prop de Barcelona, molta gent que no es troba a gust a la capital es trasllada a viure-hi"**.

Tot i això, aquesta idea de *comarca dormitori* comença a esvair-se: **"S'hi estan creant múltiples infraestructures i serveis"**. Aquest creixement, tanmateix, té els seus desavantatges: **"El ferrocarril i la carretera nacional separen tots els pobles litorals d'allò més maco que tenen: el mar. Aquests elements de ruptura desapareixerien fàcilment si se sotressin les vies del tren i s'eliminés el peatge de l'autopista que uneix Barcelona i Mataró. D'aquesta manera, disposaríem d'una avinguda que unís tots aquests pobles, amb unes característiques turístiques inigualables"**.

Les qualitats de què parla el nostre entrevistat no es refereixen únicament a la ubicació propera a Barcelona, sinó que també fan referència al fet que el Maresme encara es conservi, en certa manera, verge: **"Hi ha un nombre molt reduït d'hotels i restaurants perquè el turisme acostuma a viatjar cap a la Costa Brava. D'altra banda, disposa d'unes platges fantàstiques, amb l'aigua molt neta. Aquí no hem patit les conseqüències del boom especulatiu que va envair el litoral gironí"**. Sembla lògic que el seu raonament es concreti en una proposta: **"Seria molt encertat transformar les comarques del Maresme i el Barcelonès en una zona turística"**.

En aquest marc idíl·lic, el despatx d'en Josep Maria es dedica bàsicament a la creació d'habitatges: **"Al Maresme hi ha molts solars dispersos, alguns d'ells ocupats per cases antigues que s'han de substituir per noves edificacions"**. Tanmateix, **"hi ha cases molt ben fetes, que de cap manera s'han de tirar a terra, de la mateixa manera que els nostres néts haurien de conservar les edificacions de qualitat que nosaltres aixequem actualment"**. Els clients que recorren al nostre convidat acostumen a buscar **"la fugida de la ciutat, a la recerca de tranquil·litat i natura. Solen ser partidaris de les cases amb escales sense tenir en compte que aquella llar serà per a tota la vida i que el fet de posar barreres a l'accés de les habitacions pot ser problemàtic en arribar a una edat determinada. Jo penso que en aquest sentit els pisos són molt més còmodes que les torres"**.

El nostre protagonista sap molt bé com atendre les peticions dels clients: **"Jo els dic que no em dibuixin la casa, sinó que l'escriguin i em detallin tot allò que necessiten. És el que passa, per exemple, quan et demanen una piscina: necessites saber si els interessa**

simplement per banyar-s'hi o per practicar-hi natació. Llavors, en funció de tot això, jo ajudo els clients a plasmar les idees sobre el paper. D'aquesta manera, si ja s'han fet totes les rectificacions pertinents sobre el disseny, quan es comença l'obra, ja es tenen les idees clares".

L'actitud es presenta sobradament raonable si es té en compte que **"Els canvis aplicats sobre l'obra, a més de sortir caríssims, solen ser motiu d'enfrontaments"**. Targarona assenyala un altre punt important per al bon acompliment de la tasca: **"cal assessorar-se. Si un client et demana un jardí, per exemple, t'has de preocupar de tractar amb algú que n'entengui: entre altres coses, perquè les plantes que hi incloguis s'adiguin amb la zona climàtica on s'ubica la casa"**.

Siguin quines siguin les preferències del client, Targarona té molt clara la necessitat que **"tot edifici destaquï dins del conjunt. Això no vol dir que calgui renunciar a les formes arquitectòniques dominants al barri on s'ubica l'immoble, sinó mirar d'actualitzar-les"**. En definitiva, **"el meu objectiu no és únicament que els habitants d'aquella casa s'hi trobin a gust, sinó també que els veïns estiguin contents de la seva ciutat"**. Sense moure'ns de l'àmbit professional, cal esmentar que l'autocrítica és, en ell, el sentiment pràcticament immediat a la consecució d'una obra. Una autocrítica que esdevé positiva ja que **"d'aquesta manera, tens l'opció de superar-te en la següent obra"**.

I precisament parlant de superació, el nostre convidat destaca les innovacions introduïdes recentment pel que fa als materials: **"Hi ha hagut una evolució espectacular que ha desembocat en una qualitat molt superior de les obres. Tanmateix, hi ha una certa inèrcia en el sentit que els professionals s'aferrin als materials que els han donat bon resultat, sense donar oportunitat a noves matèries. Cal ser valents i apostar per nous recursos amb una fitxa tècnica prometedora"**.

Els criteris de l'arquitecte també evolucionen amb el temps: **"L'experiència, els viatges i la lectura van deixant un sediment en el tarannà. L'immobilisme no porta enlloc"**. D'aquí que aquest arquitecte es preocupi per formar-se contínuament: **"Durant molts anys l'home ha fet exactament el que feien els seus pares, els seus avis i els seus besavis. Ara, en canvi, la tecnologia s'ha disparat. I això també s'aplica als arquitectes, que hem d'adaptar-nos a l'evolució de la nostra especialitat"**. A més d'aquesta sentència, aquest professional en formula una altra que ens ensenya una més de les cares d'aquesta complexa figura que és l'arquitectura, de la qual diu que és **"una necessitat social: a la gent li cal un lloc on viure, un lloc on presenciar un espectacle, un lloc on resar, un lloc on passejar..."**.

Són reflexions que aquest arquitecte comparteix sovint amb la Maria Rosa, esposa i col·laboradora. Pare de dos fills, l'Anna i el Lluís, en Josep Maria Targarona es revela orgullós que, en escollir els estudis, tots dos joves hagin **"afirmat la pròpia personalitat"**, com va fer ell fa trenta anys.

“Durant molts anys l’home ha fet exactament el que feien els seus pares, els seus avis i els seus besavis. Ara, en canvi, la tecnologia s’ha disparat. I això també s’aplica als arquitectes, que hem d’adaptar-nos a l’evolució de la nostra especialitat”

Josep Maria Targarona - Premià de Mar (Maresme)